

Esa, Masa ja olympiastadion

Olympiastadion on ollut myös suomalaisen pöytätenniksen kehto, jopa kahteen otteeseen. Ensimmäisen kerran stadionilla pelattiin vuosina 1953-1957 ja toisen kerran vuodesta 1960 pitkälle 1970-luvulle. Myös Suomen Pöytätennisliiton toimisto sijaitsi aikanaan stadionilla.

– Olihan se aika kliffaa, kun oman lajin keskus oli urheilun pyhätössä Olympiastadionilla, lajin grand old man Esa Valasti sanoo.

Jälkimmäisellä kerralla pingisväen käytössä oli kaksi salia, joissa kummassakin oli 4-5 pöytää. Salit sijaitsivat tornista sisään tultaessa vasemmalle aukeavalle käytävälle. Myöhemmin pöytätennispöytiä oli myös Nuorisotoimiston puolella itäkatsomon alla sekä Uimastadionilla.

Entiset mestaripelaajat Esa Valasti ja Matti Lappalainen muistavat stadikan pelipaikat hyvin. Esa tietää leikekirjansa perusteella pelanneensa ensimmäiset stadionin kilpailunsa 15. marraskuuta 1953. Kyseessä oli BK:n järjestämät kisat.

Matti ”Masa” Lappalainen – joka edelleen on ikäluokkansa parhaita eurooppalaispelaajia – muistelee erityisellä lämmöllä legendaarista oulunkyläläistä urheilutoimittajaa ja pöytätennismiestä Jouko ”Jokke” Siitosta.

- Jokella on ihan varmasti Suomen kaikkien aikojen kovin tappolyönti. Usein hän pyörähti sen päätteeksi vasemman jalkansa varassa kokonaan ympäri. Jäntevällä pesismiehellä oli erikoinen mailaote ja mailasta pallo lähti kuin tykistä. Jokkea vastaan ei oikein shortseissa uskaltanut pelata, ellei halunnut mustelmia. Pallo tuntui vielä selässäkin, kun se pomppasi seinästä takaisin hänen lyöntinsä jälkeen.

Esakin muistaa Jokke Siitosen lyöntien voiman.

- Hänen lisäksi mieleen on jäänyt toinenkin TMP:n mies eli Eero Kurkijärvi, joka Jokkea vastaan pelatessaan kiipeili välillä pitkin puolapuita ylös ja alas.

Stadion oli periaatteessa hyvä paikka pelata, mutta hiukan ahdas. Varsinkin lattia ja valaistus olivat pöytätennikselle mainiota. Harjoituskäyttöön ”stadika” sopi, mutta oli kilpailukäytössä huono, koska katsojille sen paremmin kuin kisajärjestäjillekään ei oikein ollut tiloja.

- Kuitenkin siellä pelattiin paljon Firmaliigaa ja kansallisia ja jopa kansainvälisiä kisoja. Lajin mestaruussarja alkoi vasta vuonna 1965, mutta sitä ennen stadikalla pelattiin paljon erilaisia seuraotteluita. Vuoroaan odotelleet pelaajat istuivat yleensä ikkunalaudoilla. Henkilökohtaista SM-kisaa ei sentään koskaan pelattu stadikalla, Esa muistelee.

Stadikalla harjoittelivat kaikki helsinkiläiset seurat. Pöydät olivat aluksi kotimaisia Karhuja, sittemmin painavia Stiga Expertejä.

Esan tähtihetki stadikalla oli 11. huhtikuuta 1965, kun hän sijoittui toiseksi kansainvälisessä kilpailussa. Voiton vei ruotsalainen tähtipelaaja Björn ”Mellis” Mellström, joka kukisti Esan loppuottelussa 2-1. Faktat selviävät kisan käsiohjelmasta, joka Esalla on vielä tallessa.

- Toinen kiva pelimuisto osuu vuoteen 1964 eli ainoaan kertaan, kun onnistuin voittamaan silloin vielä kahdeksan pelaajan Mestaruusluokan. Kisan kuusi ensimmäistä kierrosta pelattiin stadikalla ja

viimeinen kierros vietiin Ratakadun TV-studiolle. Tässä kisassa onnistuin voittamaan jopa hyvän ystäväni Max Laineen, jolle pääsääntöisesti aina hävisin.

Esa muistelee myös, kuinka stadikalla pystyi tutustumaan myös muiden lajien huippuihin.

- HJK:n tai jalkapallomaajoukkueen tähdet olivat usein samaan aikaan paikalla. Muistan hyvin, kun "Kaitsu" Pahlman kurkkasi kerran ovesta ja katseli tovin peliämme. Myöhemmin meistä tuli hyviä ystäviä ja pelasimme paljon yhdessä pingistä. Nuorisotoimiston puolella tutustuin lähettäjäleghenda Veikko Artmaniin. Ja onpa mieleen jäänyt sekin, kuinka myöhemmin KOK:ssa vuosia vaikuttanut Peter Tallberg kaarsi pihalle Mini Cooperillaan joko pingisharjoituksiin tai firmaliigan otteluun.

Masa muistelee huvittuneena stadionin pukeutumistiloja, sillä kahden salin väliin oli rakennettu miesten ja naisten pukuhuoneet ja yhteinen suihku.

- Lappua käännettiin vuoroin miehille ja naisille. Suihkun höyrytessä taisimme hiukan kiusata ainakin sen ajan parasta naispelaajaamme Liisa Järvenpäättä. Tähtipelaajista Pentti "Milli" Kunnas oli pieni mies, joten välillä vitsailimme Liisalle, että suihkun höyryssä luulimme sinua Milliksi, sorry.